

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a șasea)

25 noiembrie 2014*

„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marcă comunitară tridimensională — Cub cu suprafețe care au o structură grilată — Motive absolute de refuz — Articolul 76 alineatul (1) prima teză din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Inexistența unui semn constituit exclusiv din forma produsului necesară obținerii unui rezultat tehnic — Articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 207/2009] — Inexistența unui semn constituit exclusiv din forma impusă de însăși natura produsului — Articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (i) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (i) din Regulamentul nr. 207/2009] — Inexistența unui semn constituit exclusiv din forma care dă o valoare substanțială produsului — Articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (iii) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (iii) din Regulamentul nr. 207/2009] — Caracter distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009] — Lipsa caracterului descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009] — Caracter distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009] — Obligația de motivare — Articolul 75 prima teză din Regulamentul nr. 207/2009”

În cauza T-450/09,

Simba Toys GmbH & Co. KG, cu sediul în Fürth (Germania), reprezentată de O. Ruhl, avocat,

reclamantă,

împotriva

Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de D. Botis, în calitate de agent,

pârât,

cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului, fiind

Seven Towns Ltd, cu sediul în Londra (Regatul Unit), reprezentată inițial de M. Edenborough, QC, și de B. Cookson, solicitor, și ulterior de K. Szamosi și de M. Borbás, avocați,

având ca obiect o acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 1 septembrie 2009 (cauza R 1526/2008-2), privind o procedură de declarare a nulității între Simba Toys GmbH & Co. KG și Seven Towns Ltd,

* Limba de procedură: engleza.

TRIBUNALUL (Camera a șasea),

compus din domnii S. Frimodt Nielsen, președinte, F. Dehousse și A. M. Collins (raportor), judecători,
grefier: doamna J. Weychert, administrator,

având în vedere cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 6 noiembrie 2009,

având în vedere ordonanțele de suspendare a procedurii din 10 martie și din 9 iulie 2010,

având în vedere reluarea procedurii,

având în vedere memoriul în răspuns al OAPI depus la grefa Tribunalului la 30 noiembrie 2010,

având în vedere memoriul în răspuns al intervenientei depus la grefa Tribunalului la 24 noiembrie 2010,

având în vedere memoriul în replică depus la grefa Tribunalului la 4 martie 2011,

având în vedere memoriul în duplică al OAPI depus la grefa Tribunalului la 25 mai 2011,

având în vedere memoriul în duplică al intervenientei depus la grefa Tribunalului la 23 mai 2011,

având în vedere modificarea compunerii camerelor Tribunalului,

în urma ședinței din 5 decembrie 2013,

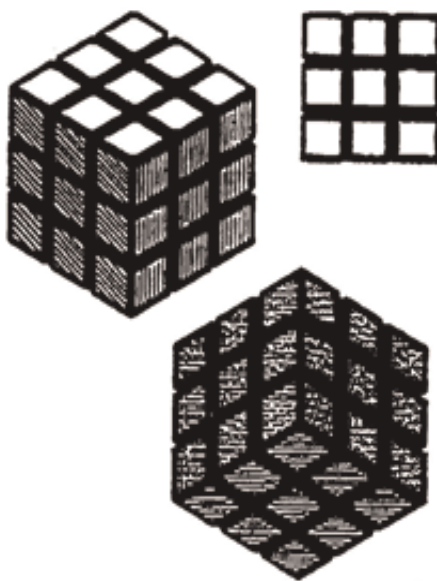
pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

- 1 La 1 aprilie 1996, intervenienta, Seven Towns Ltd, a formulat o cerere de înregistrare a unei mărci comunitare la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) în temeiul Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), cu modificările ulterioare [înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1)].

- 2 Marca a cărei înregistrare a fost solicitată este semnul tridimensional reprodus în continuare:

- 3 Produsele a căror înregistrare s-a solicitat fac parte din clasa 28 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și cu modificările ulterioare, și corespund următoarei descrieri: „Puzzle-uri tridimensionale”.
- 4 La 6 aprilie 1999, marca în cauză a fost înregistrată ca marcă comunitară sub numărul 162784. Ea a fost reînnoită la 10 noiembrie 2006.
- 5 La 15 noiembrie 2006, reclamanta, Simba Toys GmbH & Co. KG, a introdus o cerere de declarare a nulității mărcii contestate în temeiul articolului 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009] coroborat cu articolul 7 alineatul (1) literele (a)-(c) și (e) din același regulament [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (a)-(c) și (e) din Regulamentul nr. 207/2009].
- 6 Prin decizia din 14 octombrie 2008, divizia de anulare a respins cererea de declarare a nulității în totalitate (denumită în continuare „decizia din 14 octombrie 2008”).
- 7 La 23 octombrie 2008, reclamanta a introdus o cale de atac la OAPI împotriva acestei decizii, în temeiul articolelor 57-62 din Regulamentul nr. 40/94 (devenite articolele 58-64 din Regulamentul nr. 207/2009). În susținerea căii de atac formulate, a invocat încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (a)-(c) și (e) din același regulament.
- 8 Prin decizia din 1 septembrie 2009 (denumită în continuare „decizia atacată”), Camera a doua de recurs a OAPI a confirmat decizia din 14 octombrie 2008 a diviziei de opoziție și a respins calea de atac.

- 9 În ceea ce privește motivul întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 40/94, camera de recurs a considerat că nu era întemeiat din moment ce, pe de o parte, marca contestată fusese în mod adecvat reprodușă grafic și că, pe de altă parte, „nu [există] niciun motiv vădit pentru care structura cubică grilată nu ar fi, în teorie, adecvată pentru a distinge produsele și serviciile unei întreprinderi de cele ale unei alte întreprinderi” (punctul 16 din decizia atacată).
- 10 În ceea ce privește motivul întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, camera de recurs l-a respins după ce a constatat că marca contestată diferea în mod semnificativ de uzanțele sectorului. Pe de o parte, ea a subliniat că reclamanta nu depusese nicio probă convingătoare care să demonstreze că o „structură cubică grilată [constituia] o «normă» în domeniul particular al puzzle-urilor tridimensionale”. Existența unui puzzle, și anume cubul Soma, care seamănă cu respectivul cub protejat prin marca contestată, nu ar fi suficientă pentru a demonstra că această marcă corespunde uzanțelor sectorului (punctul 20 din decizia atacată). Pe de altă parte, aceasta a apreciat că marca contestată avea suficiente caracteristici pentru a fi considerată intrinsec distinctivă pentru produsele vizate (a se vedea punctul 21 din decizia atacată).
- 11 În ceea ce privește motivul întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94, camera de recurs a apreciat că nu era întemeiat din moment ce marca contestată nu semăna și nici nu ducea cu gândul la un puzzle tridimensional, cu excepția cazului în care consumatorul avea cunoștință în prealabil de acesta (punctul 23 din decizia atacată).
- 12 În sfârșit, camera de recurs a respins motivul întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 40/94. În primul rând, aceasta a apreciat că înregistrarea mărcii contestate nu era contrară articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 207/2009], după ce a arătat, în esență, că „structura cubică grilată” nu oferea nicio indicație cu privire la funcția sa, nici măcar cu privire la existența vreunei funcții și că era imposibil să se concluzioneze că putea „aduce un avantaj sau vreun efect tehnic în domeniul puzzle-urilor tridimensionale” (punctul 28 din decizia atacată). În al doilea rând, camera de recurs a declarat că, „întrucât forma în discuție nu [avea] în mod evident forma unui puzzle și că funcțiile și mișcările care i se [puteau] aplica [erau] în mod clar ascunse, nu se poate considera [că era] impusă de însăși natura produsului” (punctul 29 din decizia atacată). Ea a dedus de aici că articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (i) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (i) din Regulamentul nr. 207/2009] nu era aplicabil în speță. În al treilea rând, camera de recurs a apreciat că o simplă „grilă cubică precum cea ilustrată de reproducerea mărcii contestate nu putea fi considerată o formă care dă o valoare substanțială produselor”, astfel încât nici articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (iii) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (iii) din Regulamentul nr. 207/2009] nu era aplicabil în speță (punctul 30 din decizia atacată).

Concluziile părților

- 13 Reclamanta solicită Tribunalului:
- anularea deciziei atacate;
  - obligarea OAPI și a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii căii de atac și procedurii în fața Tribunalului.
- 14 OAPI și intervenienta solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii;
  - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

- 15 În susținerea acțiunii, reclamanta invocă opt motive. Primul motiv este întemeiat pe o încălcare a articolului 76 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 207/2009. Al doilea motiv se întemeiază pe o încălcare a articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94. Al treilea motiv se întemeiază pe o încălcare a articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (i) din Regulamentul nr. 40/94. Al patrulea motiv se întemeiază pe o încălcare a articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (iii) din Regulamentul nr. 40/94. Al cincilea motiv se întemeiază pe o încălcare a articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94. Al șaselea motiv se întemeiază pe o încălcare a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94. Al șaptelea motiv se întemeiază pe o încălcare a articolului 7 alineatul (3) Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009]. Al optulea motiv se întemeiază pe o încălcare a articolului 75 prima teză din Regulamentul nr. 207/2009.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 76 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 207/2009

- 16 Potrivit articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009:

„În cursul procedurii, Oficiul procedează la examinarea din oficiu a faptelor; cu toate acestea, în cazul unei proceduri privind motivele relative de respingere a înregistrării, examinarea este limitată la motivele invocate și la cererile introduse de părți.”

- 17 Primul motiv invocat de reclamantă este întemeiat pe o încălcare a primei teze a acestei dispoziții și se structurează pe cinci aspecte. În primul rând, reclamanta afirmă că camera de recurs nu a „identificat complet caracteristicile mărcii [contestate]”. Mai precis, camera de recurs a omis să țină cont de faptul că în reproducerile acestei mărci apar „în mod clar” interstiții la extremitățile „liniilor negre” care figurează pe fiecare dintre suprafețele cubului în discuție, ceea ce ar sugera „cu claritate” că aceste linii nu vizează să reproducă o „carcasă neagră”, ci să separe unele de altele „elementele individuale mai mici ale cubului”. În al doilea rând, reclamanta reproșează camerei de recurs că nu a ținut cont de faptul că, prin natura sa, un puzzle este constituit din elemente individuale. Ea pretinde că, având în vedere că un puzzle este un joc care constă în mișcarea unor elemente de acest gen, „astfel încât să se atingă o anumită ordine finală predefinită”, în speță, consumatorul și comerciantul mediu vor percepe întotdeauna liniile negre sus-menționate ca având funcția de a împărți cubul în discuție în elemente individuale care sunt, „într-un fel sau altul”, mobile. În al treilea rând, reclamanta critică camera de recurs pentru că a ignorat faptul că, astfel cum a explicat în observațiile sale din data de 2 mai 2007 prezentate diviziei de anulare, forma unui cub „de dimensiunea 3 × 3 × 3” este necesară pentru a obține un rezultat tehnic, mai precis, un puzzle tridimensional care conține elemente ce pot pivota, un anumit nivel de dificultate și anumite caracteristici ergonomice. În al patrulea rând, reclamanta pretinde că camera de recurs a omis în mod eronat să țină cont de faptul că, astfel cum a explicat în observațiile sale din data de 27 august 2007 prezentate diviziei de anulare, liniile negre amintite îndeplinesc o funcție tehnică. În al cincilea rând, ea susține că camera de recurs a apreciat în mod greșit că cubul Soma nu făcea parte din sectorul în cauză. Aceasta arată că atât ea însăși, cât și intervenienta au furnizat totuși probe cu privire la acest aspect în cursul procedurii care s-a aflat pe rolul OAPI.

- 18 OAPI consideră că primul motiv trebuie respins ca vădit nefondat.

- 19 În primul rând, trebuie subliniat că prin intermediul primului motiv, întemeiat pe încălcarea unei dispoziții de natură procedurală, reclamanta urmărește, în plus, să conteste temeinicia aprecierii referitoare la anumite elemente factice și la unele dintre argumentele sale, făcută de camera de recurs în legătură cu reproșul adus acesteia din urmă de a fi omis să ia în considerare aceste fapte și

argumente înainte de a adopta decizia atacată. Or, problema dacă camera de recurs a apreciat în mod corect sau nu anumite fapte, argumente sau elemente de probă ține de examinarea legalității pe fond a deciziei atacate, iar nu de regularitatea procedurii care a condus la adoptarea sa.

- 20 În al doilea rând, trebuie să se constate că, în orice caz, parțial acest motiv nu are la bază elemente faptice și parțial conține o interpretare eronată a deciziei atacate.
- 21 Astfel, în primul rând, din decizia atacată (a se vedea în special punctele 16, 21 și 28 din decizia atacată) rezultă că camera de recurs a examinat în mod detaliat reprezentările grafice ale mărcii contestate, incluzând liniile negre și groase care apar pe acestea și secționează interiorul fiecăreia dintre suprafețele cubului în discuție (denumite în continuare „liniile negre”). Pe de altă parte, este necesar să se arate că nu doar interstițiile situate la extremitățile liniilor negre sunt greu vizibile, ci și că, în orice caz, prezența lor nu exclude deloc posibilitatea ca, astfel cum a constatat în mod întemeiat camera de recurs la punctul 21 din decizia atacată, marca contestată să poate fi percepută ca reproducând o „carcasă neagră”.
- 22 În al doilea rând, trebuie constatat că nimic din decizia atacată nu lasă să se înțeleagă că camera de recurs a ignorat faptul că, prin natura sa, un puzzle conține elemente individuale. În această privință, reclamanta nu este îndreptățită să reproșeze acesteia din urmă că a indicat, la punctul 21 din decizia atacată, în cadrul analizei sale privind problema dacă marca contestată ar putea fi considerată intrinsec distinctivă pentru produsele vizate, faptul că cubul în discuție nu avea „nicio caracteristică evidentă care să indice că [putea] fi rotit sau permutat”. În special, contrar celor susținute de reclamantă, împrejurarea că, prin natura sa, un puzzle conține elemente individuale nu înseamnă în mod obligatoriu că acestea pot face obiectul unor mișcări de rotație. În speță, un observator obiectiv nu va percepe în mod necesar liniile negre – și aceasta chiar presupunând că este conștient de existența interstițiilor la extremitățile acestora – ca având rolul de a împărți cubul în discuție în elemente individuale care, „într-un fel sau altul”, pot fi mișcate. Cele nouă pătrate care apar pe fiecare dintre suprafețele cubului în discuție din cauza bordurilor negre pe care le conțin ar putea să fie mai ales la fel de bine destinate pentru a apăsa, de exemplu, litere, cifre, culori sau desene și aceasta fără ca pătratele respective sau alte elemente ale acestui cub să fie ele însele susceptibile de a fi deplasate. În realitate, astfel cum vom explica în mod detaliat la punctul 54 de mai jos, afirmația reclamantei se sprijină în mare măsură pe premisa eronată potrivit căreia există o legătură necesară între o pretinsă capacitate de rotire a anumitor elemente ale cubului în discuție și liniile negre de pe suprafețele lui.
- 23 În al treilea rând, în ceea ce privește al treilea și al patrulea aspect ale prezentului motiv, este necesar să se arate că din decizia atacată reiese că toate argumentele și probele prezentate de părți în procedura administrativă au fost examinate în mod exhaustiv de camera de recurs (a se vedea în special punctele 3-11, 16, 20, 21 și 28-30 din decizia atacată). În special, camera de recurs a ținut pe deplin cont de argumentele reclamantei potrivit cărora, pe de o parte, forma în cauză ar fi necesară obținerii unui rezultat tehnic și, pe de altă parte, liniile negre ar îndeplini o funcție tehnică (a se vedea punctele 10, 28 și 29 din decizia atacată).
- 24 În al patrulea rând, trebuie să se constate că, în opoziție cu cele pretinse de reclamantă, prin referirea la punctul 20 din decizia atacată, camera de recurs nu a exclus apartenența cubului Soma la sectorul avut în vedere. La punctul menționat, camera de recurs a apreciat doar că împrejurarea că există un puzzle, respectiv cubul amintit, care seamănă cu cubul protejat prin marca contestată, nu este suficientă pentru a demonstra că această marcă corespunde uzanțelor sectorului (a se vedea punctul 106 de mai jos).
- 25 În al treilea rând, trebuie constatat că, într-o procedură de declarare a nulității, chiar și atunci când aceasta privește, precum în speță, cauze absolute de nulitate, camera de recurs nu este obligată să examineze din oficiu situația de fapt [Hotărârea din 13 septembrie 2013, Fürstlich Castell'sches Domänenamt/OAPI – Castel Frères (CASTEL), T-320/10, Rep. (Extras), EU:T:2013:424, atacată cu

recurs, punctele 25-29]. Desigur, camera de recurs nu poate fi totuși împiedicată, dacă ar considera necesar, să ia în considerare din oficiu orice element relevant pentru analiza sa. Totuși, din dosar nu reiese că în speță exista o astfel de necesitate.

- 26 Rezultă din considerațiile care precedă că primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 76 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 207/2009, trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94

- 27 Al doilea motiv invocat de reclamantă este întemeiat pe o încălcare a articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 și se structurează pe opt aspecte. În primul rând, reclamanta arată că în mod eronat camera de recurs a omis să țină cont de faptul că liniile negre pot fi atribuite unor funcții tehnice. În al doilea rând, ea susține că problema relevantă este de a stabili dacă caracteristicile esențiale ale mărcii pot fi atribuite doar unui rezultat tehnic, iar nu de a stabili dacă ele au efectiv o funcție tehnică. În al treilea rând, ea reproșează camerei de recurs că a ignorat interesul general care stă la baza dispoziției sus-menționate. Aceasta susține că, dacă s-ar menține înregistrarea mărcii contestate, s-ar permite astfel titularului să o invoce împotriva unor terți care ar intenționa să comercializeze puzzle-uri tridimensionale cu capacitate de rotire. În al patrulea rând, ea reproșează camerei de recurs că nu s-a distanțat de declarația diviziei de anulare care figurează în decizia din 14 octombrie 2008, potrivit căreia caracteristicile esențiale ale formei în discuție nu îndeplinesc o funcție tehnică, astfel încât înregistrarea acestei forme ca marcă nu creează un monopol asupra unei soluții tehnice. În al cincilea rând, ea afirmă că camera de recurs a ignorat faptul că, în cauzele în care s-au pronunțat Hotărârea din 18 iunie 2002, Philips (C-299/99, Rec., EU:C:2002:377), și Hotărârea din 12 noiembrie 2008, Lego Juris/OAPI – Mega Brands (Cărămidă de Lego roșie) (T-270/06, Rep., EU:T:2008:483), nici funcțiile tehnice avute în vedere nu rezultau direct din reproducerea mărcilor în cauză. În al șaselea rând, reclamanta critică camera de recurs că nu a ținut cont de faptul că nu există forme alternative susceptibile să îndeplinească aceeași funcție tehnică. În al șaptelea rând, ea pretinde că în mod eronat camera de recurs a apreciat că reproducerea mărcii contestate nu sugerează nicio funcție specială. Astfel, din prezența interstițiilor la extremitățile liniilor negre s-ar deduce că elementele individuale ale cubului în cauză pot face obiectul unor mișcări de rotație. În al optulea rând, ea reproșează camerei de recurs că nu a ținut cont de faptul că puzzle-urile tridimensionale „de acest tip generic” și capacitatea lor de rotire erau cunoscute anterior depunerii cererii de înregistrare a mărcii contestate.

- 28 OAPI și intervenienta resping argumentele reclamantei și solicită respingerea celui de al doilea motiv.

- 29 Forma unui produs figurează printre semnele susceptibile să constituie o marcă. Acest lucru rezultă, în ceea ce privește marca comunitară, din textul articolului 4 din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 4 din Regulamentul nr. 207/2009), potrivit căruia pot constitui mărci comunitare toate semnele care pot avea o reprezentare grafică, în special cuvintele, inclusiv numele de persoane, desenele, literele, cifrele, forma produsului sau a ambalajului său, cu condiția ca astfel de semne să fie în măsură să distingă produsele sau serviciile unei întreprinderi de cele ale altor întreprinderi.

- 30 Cu toate acestea, potrivit articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94, „[s]e refuză înregistrarea [...] semne[lor] constituite exclusiv din [...] forma produsului necesară pentru obținerea unui rezultat tehnic”.

- 31 Rezultă din jurisprudență că această dispoziție se opune înregistrării oricărei forme constituite exclusiv, în ceea ce privește caracteristicile esențiale ale acesteia, din forma produsului care, din punct de vedere tehnic, constituie cauza obținerii rezultatului tehnic urmărit și este suficientă în acest sens, chiar dacă acest rezultat poate fi obținut prin alte forme care folosesc aceeași sau o altă soluție tehnică (Hotărârea Cărămidă de Lego roșie, punctul 27 de mai sus, EU:T:2008:483, punctul 43).

- 32 Pe de altă parte, potrivit unei jurisprudențe constante, fiecare dintre motivele de refuz al înregistrării enumerate la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 trebuie interpretat în lumina interesului general care se află la baza acestuia. Interesul general pe care se întemeiază articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din acest regulament este acela de a evita ca dreptul mărcilor să confere unei întreprinderi un monopol asupra soluțiilor tehnice sau asupra caracteristicilor utilitare ale unui produs (a se vedea Hotărârea din 14 septembrie 2010, Lego Juris/OAPI, C-48/09 P, Rep., EU:C:2010:516, punctul 43 și jurisprudența citată).
- 33 Normele instituite de legiuitor reflectă, în această privință, punerea în balanță a două considerații care sunt, deopotrivă, susceptibile să contribuie la realizarea unui sistem concurențial sănătos și loial (Hotărârea Lego Juris/OAPI, punctul 32 de mai sus, EU:C:2010:516, punctul 44).
- 34 Pe de o parte, inserarea în articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 a interdicției de a înregistra ca marcă orice semn constituit din forma produsului necesară pentru obținerea unui rezultat tehnic garantează faptul că întreprinderile nu pot utiliza dreptul mărcilor pentru a perpetua, nelimitat în timp, drepturi exclusive asupra unor soluții tehnice (Hotărârea Lego Juris/OAPI, punctul 32 de mai sus, EU:C:2010:516, punctul 45).
- 35 Astfel, în cazul în care forma unui produs nu face decât să încorporeze soluția tehnică dezvoltată de fabricantul acestui produs și brevetată la cererea sa, protecția acestei forme cu titlu de marcă după expirarea brevetului ar reduce în mod considerabil și perpetuu posibilitatea celorlalte întreprinderi de a utiliza respectiva soluție tehnică. Or, în sistemul drepturilor de proprietate intelectuală, astfel cum a fost dezvoltat în Uniunea Europeană, soluțiile tehnice pot fi protejate doar pentru o durată limitată, astfel încât să poată fi utilizate în mod liber ulterior de toți operatorii economici (Hotărârea Lego Juris/OAPI, punctul 32 de mai sus, EU:C:2010:516, punctul 46).
- 36 În plus, înregistrarea ca marcă a unei forme exclusiv funcționale a unui produs poate permite titularului mărcii să interzică altor întreprinderi nu doar folosirea aceleiași forme, dar și folosirea unor forme similare (a se vedea în acest sens Hotărârea Lego Juris/OAPI, punctul 32 de mai sus, EU:C:2010:516, punctul 56).
- 37 Pe de altă parte, prin limitarea motivului de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 la semnele constituite „exclusiv” din forma produsului „necesară” pentru obținerea unui rezultat tehnic, legiuitorul a apreciat în mod întemeiat că orice formă a unui produs este, într-o anumită măsură, funcțională și că, prin urmare, ar fi inadecvat să se respingă înregistrarea ca marcă a formei unui produs pentru simplul motiv că are caracteristici utilitare. Prin termenii „exclusiv” și „necesară”, această dispoziție garantează că se respinge numai înregistrarea formelor unui produs care nu fac decât să încorporeze o soluție tehnică și a căror înregistrare ca marcă ar jena, așadar, în mod real utilizarea acestei soluții tehnice de către alte întreprinderi (Hotărârea Lego Juris/OAPI, punctul 32 de mai sus, EU:C:2010:516, punctul 48).
- 38 Rezultă de asemenea din jurisprudență că o aplicare corectă a articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 presupune ca aceste caracteristici esențiale ale semnului tridimensional în cauză să fie corect identificate de autoritatea care se pronunță asupra cererii de înregistrare a semnului ca marcă. Expresia „caracteristici esențiale” trebuie înțeleasă ca vizând elementele cele mai importante ale semnului (Hotărârea Lego Juris/OAPI, punctul 32 de mai sus, EU:C:2010:516, punctele 68 și 69).
- 39 Identificarea respectivelor caracteristici esențiale trebuie realizată de la caz la caz, fără să existe o ierarhie sistematică între diferitele tipuri de elemente pe care le poate conține un semn. La stabilirea caracteristicilor esențiale ale unui semn, autoritatea competentă poate fie să se întemeieze direct pe impresia globală produsă de un semn, fie să procedeze, într-o primă fază, la o examinare succesivă a fiecăruia dintre elementele constitutive ale semnului (a se vedea Hotărârea Lego Juris/OAPI, punctul 32 de mai sus, EU:C:2010:516, punctul 70 și jurisprudența citată).

- 40 În special, astfel cum a subliniat Curtea la punctul 71 din Hotărârea Lego Juris/OAPI, punctul 32 de mai sus (EU:C:2010:516), identificarea caracteristicilor esențiale ale unui semn în vederea unei eventuale aplicări a motivului de refuz al înregistrării prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 poate fi efectuată, după caz și în special având în vedere gradul de dificultate a acestuia, printr-o simplă analiză vizuală a semnului respectiv sau, dimpotrivă, pe baza unei examinări aprofundate în cadrul căreia sunt luate în considerare elemente utile în vederea aprecierii precum sondajele și expertizele sau chiar date referitoare la drepturile de proprietate intelectuală conferite anterior în raport cu produsul vizat.
- 41 Odată identificate caracteristicile esențiale ale semnului, OAPI are de asemenea obligația de a verifica dacă toate aceste caracteristici îndeplinesc funcția tehnică a produsului în cauză. Astfel, articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 nu se poate aplica atunci când cererea de înregistrare ca marcă privește forma unui produs în care un element nefuncțional cum este un element ornamental sau fantezist joacă un rol important. În acest caz, întreprinderile concurente au acces cu ușurință la forme alternative cu funcționalitate echivalentă, astfel încât nu există niciun risc de a se aduce atingere disponibilității soluției tehnice. Soluția tehnică va putea fi, în această ipoteză, încorporată fără dificultate de concurenții titularului mărcii în forme ale unor produse care nu au același element nefuncțional precum cel de care dispune forma produsului titularului menționat și care, în raport cu această formă, nu sunt, așadar, nici identice, nici similare (Hotărârea Lego Juris/OAPI, punctul 32 de mai sus, EU:C:2010:516, punctul 72).
- 42 Prezentul motiv trebuie examinat în lumina principiilor sus-menționate.
- 43 Într-o primă etapă, este necesar să se identifice caracteristicile esențiale ale mărcii contestate.
- 44 În speță, astfel cum s-a constatat la punctul 28 din decizia atacată, cererea de înregistrare a mărcii contestate conține reprezentarea grafică, din trei perspective diferite, a unui cub, fiecare suprafață a acestuia având o structură grilată, formată din margini de culoare neagră, care o împarte în nouă pătrate de aceeași dimensiune și dispuse într-un tabel de trei pe trei. Patru linii negre și groase, respectiv liniile negre (a se vedea punctul 21 de mai sus), dintre care două sunt plasate orizontal și celelalte două vertical, divizează interiorul fiecăreia dintre suprafețele cubului respectiv. Astfel cum s-a menționat în mod întemeiat la punctul 21 din decizia atacată, aceste elemente diverse conferă mărcii contestate aspectul unei „carcase negre”.
- 45 Din cuprinsul punctelor 16, 20, 28 și 30 din decizia atacată rezultă că camera de recurs identifică ca fiind caracteristicile esențiale ale mărcii contestate ceea ce ea califică drept „structura cubică grilată”, respectiv, pe de o parte, cubul în sine și, pe de altă parte, structura grilată existentă pe fiecare dintre suprafețele acestui cub.
- 46 Contrar celor invocate de reclamantă în înscrisurile sale, camera de recurs nu a redus deloc caracteristicile esențiale ale mărcii contestate la „liniile orizontale și verticale care separă unele de celelalte elementele individuale ale cubului”. Pe de altă parte, în contrast cu ceea ce au indicat OAPI și intervenienta în ședință ca răspuns la o întrebare adresată de Tribunal, nu constituie o caracteristică esențială suplimentară a mărcii respective faptul – de altfel inexact – că aceasta conține mai multe nuanțe de gri. Astfel, pe lângă faptul că cererea de înregistrare a mărcii contestate nu menționează nicio culoare pentru aceasta, este necesar să se constate că, pe baza reprezentărilor grafice ale acestei mărci, suprafețele cubului în discuție sunt albe sau acoperite cu hașuri negre.
- 47 Aprecierea camerei de recurs menționată la punctul 45 de mai sus trebuie acceptată din moment ce reiese cu claritate dintr-o simplă analiză vizuală a mărcii contestate că elementele menționate la punctul amintit sunt elementele cele mai importante ale acesteia din urmă.
- 48 Într-o a doua etapă, trebuie apreciat dacă toate caracteristicile esențiale ale mărcii contestate răspund unei funcții tehnice a produselor vizate.

- 49 La punctul 28 din decizia atacată, camera de recurs, mai întâi, a indicat că rezultă dintr-o jurisprudență constantă că, „în aplicarea articolului 7 alineatul (1) [litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94], cauzele de nulitate ale unei mărci tridimensionale [trebuie] să se sprijine exclusiv pe examinarea reproducerii mărcii, astfel cum [a fost] aceasta depusă, iar nu pe caracteristicile invizibile invocate sau presupuse”. În continuare, aceasta a constatat că reprezentările grafice ale mărcii contestate „nu [sugerează] nicio funcție specială, nici atunci când produsele, mai precis «puzzle-urile tridimensionale» [sunt] luate în considerare”. Ea a considerat că nu trebuie să țină cont de capacitatea „binecunoscută” de rotire a benzilor verticale și orizontale ale puzzle-ului denumit „cubul Rubik” și să găsească „în mod nelegal și retroactiv” funcționalitatea în cadrul reproducerilor. Potrivit camerei de recurs, structura cubică grilată nu oferă nicio indicație cu privire la funcția sa, nici măcar cu privire la existența vreunei funcții și „[e]ste imposibil să se concluzioneze că poate oferi un avantaj sau un efect tehnic oarecare în domeniul puzzle-urilor tridimensionale”. Ea a adăugat că forma este regulată și geometrică și nu conține „niciun indiciu cu privire la puzzle-ul pe care îl [alcătuiește]”.
- 50 În primul rând, reclamanta contestă această analiză invocând, în cadrul celui dintâi, de al doilea și de al șaptelea aspect ale prezentului motiv, că existența unor interstii la extremitățile liniilor negre sugerează cu claritate că aceste linii sunt destinate să separe unele de altele „elementele individuale mai mici ale cubului” care pot fi mișcate și, în mod deosebit, pot face obiectul unor mișcări de rotație. Liniile respective ar putea fi, în consecință, „atribuite unor funcții tehnice” în sensul punctului 84 din Hotărârea Philips, punctul 27 de mai sus (EU:C:2002:377). Ea adaugă că din această hotărâre rezultă că problema relevantă nu este de a stabili dacă caracteristicile esențiale ale mărcii au efectiv o funcție tehnică, ci dacă „un produs tehnic cu anumite caracteristici tehnice ar avea, ca o consecință a caracteristicilor sale tehnice, caracteristicile [esențiale] în discuție”. Or, în speță, liniile negre ar fi tocmai consecința unei funcții tehnice, mai precis, a capacității de rotire a unor elemente individuale ale cubului în discuție.
- 51 În această privință, este necesar să se constate că reclamanta pretinde deopotrivă că liniile negre execută o funcție tehnică și că ele sunt consecința unei astfel de funcții. În ședință, invitată fiind de Tribunal să își clarifice poziția în această privință, ea a afirmat, pe de o parte, că liniile negre îndeplinesc o funcție de „separabilitate”, care ar fi o „condiție prealabilă” pentru mobilitatea elementelor individuale ale cubului în cauză, și, pe de altă parte, că există o „corelație” între soluția tehnică vizată și liniile negre.
- 52 Pe de o parte, trebuie respinsă afirmația reclamantei potrivit căreia liniile negre sunt consecința unei pretinse capacități de rotire a unor elemente individuale ale cubului în discuție.
- 53 Astfel, mai întâi, această afirmație este lipsită de relevanță din moment ce trebuie să se stabilească, pentru ca articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 să fie aplicabil, faptul că caracteristicile esențiale ale mărcii în cauză îndeplinesc ele însele funcția tehnică a produsului în cauză și au fost alese pentru a îndeplini această funcție, iar nu că sunt rezultatul ei. Astfel cum susține în mod întemeiat OAPI, din cuprinsul punctelor 79 și 80 din Hotărârea Philips, punctul 27 de mai sus (EU:C:2002:377), rezultă că, în acest sens, trebuie interpretată afirmația Curții de la punctul 84 din aceeași hotărâre, potrivit căreia un semn constituit exclusiv din forma unui produs nu este susceptibil să fie înregistrat dacă se demonstrează că caracteristicile funcționale esențiale ale acestei forme pot fi atribuite doar rezultatului tehnic. Aceasta se coroborează de asemenea cu interpretarea dată de Tribunal, la punctul 43 din Hotărârea Cărămidă de Lego roșie, punctul 27 de mai sus (EU:T:2008:483), articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 (a se vedea punctul 31 de mai sus), potrivit căruia motivul de refuz prevăzut de această dispoziție se aplică numai atunci când forma produsului constituie „cauza obținerii rezultatului tehnic urmărit și este suficientă în acest sens”, interpretare confirmată de Curte la punctele 50-58 din Hotărârea Lego Juris/OAPI, punctul 32 de mai sus (EU:C:2010:516).

- 54 În continuare, respectiva afirmație nu este, în orice caz, întemeiată. Astfel, după cum a subliniat intervenienta în înscrisurile sale și în ședință, este pe deplin posibil ca un cub, ale cărui suprafețe sau alte elemente pot face obiectul unor mișcări de rotație, să nu conțină linii de separare vizibile. Nu există, așadar, o legătură necesară între, pe de o parte, o astfel de eventuală capacitate de rotire sau chiar o altă posibilitate oarecare de a mișca anumite elemente ale cubului în discuție și, pe de altă parte, existența, pe suprafețele cubului respectiv, a unor linii negre și groase sau, *a fortiori*, a unei structuri grilate de tipul celei care figurează pe reprezentările grafice ale mărcii contestate.
- 55 În sfârșit, trebuie amintit că marca contestată a fost înregistrată pentru „puzzle-urile tridimensionale” în general, respectiv fără a fi limitată la cele cu capacitate de rotire care constituie doar un tip special printre multe altele. Pe de altă parte, este necesar să se arate că, astfel cum a confirmat în ședință, ca răspuns la o întrebare adresată de Tribunal, intervenienta nu a anexat la cererea sa de înregistrare o descriere în care să fi precizat că forma în cauză conținea o astfel de capacitate.
- 56 Pe de altă parte, trebuie de asemenea respinsă susținerea reclamantei potrivit căreia liniile negre îndeplinesc o funcție tehnică, mai precis, de a separa unele de altele elementele individuale ale cubului în discuție pentru ca acestea să poată fi mișcate și, în mod deosebit, să poată face obiectul unor mișcări de rotație.
- 57 Astfel, această afirmație se sprijină pe premisa eronată potrivit căreia cubul în cauză va fi în mod necesar perceput ca având elemente susceptibile să facă obiectul unor astfel de mișcări (a se vedea punctul 22 de mai sus). Presupunând chiar că un observator obiectiv poate deduce din reprezentările grafice ale mărcii contestate că liniile negre au funcția de a separa unele de altele elementele mobile, acesta nu va putea sesiza în mod precis dacă ele sunt destinate, de exemplu, să facă obiectul unor mișcări de rotație sau să fie dezasamblate, pentru a fi ulterior reasamblate, ori pentru a permite transformarea cubului în discuție într-o altă formă.
- 58 În realitate, argumentația reclamantei, astfel cum reiese din înscrisurile sale, are, în esență, la bază cunoașterea capacității de rotire a benzilor verticale și orizontale ale cubului Rubik. Or, este clar că această capacitate nu poate rezulta din liniile negre ca atare, nici, mai larg, din structura grilată care figurează pe fiecare dintre suprafețele cubului în discuție, ci cel mult dintr-un mecanism intern al acestuia, invizibil pe reprezentările grafice ale mărcii contestate și care, lucru de altfel necontestat de părți, nu poate constitui o caracteristică esențială a acestei mărci.
- 59 În acest context, nu se poate reproșa camerei de recurs că nu a inclus acest element invizibil în analiza sa privind funcționalitatea caracteristicilor esențiale ale mărcii contestate. Astfel, deși nu se poate interzice camerei de recurs să facă deducții în scopul acestei analize, trebuie însă ca această deducție să se facă cât mai obiectiv posibil plecând de la forma în cauză, astfel cum este reprezentată grafic, și să nu fie pur speculativă, ci suficient de certă. Or, în speță, a deduce existența unui mecanism intern de rotație din reprezentările grafice ale mărcii contestate nu ar fi fost conformă acestor exigențe.
- 60 În fapt, astfel cum a indicat camera de recurs în mod întemeiat la punctul 28 din decizia atacată, liniile negre și, în ansamblu, structura grilată care figurează pe fiecare dintre suprafețele cubului în discuție nu îndeplinesc și nici măcar nu sugerează vreo funcție tehnică. Desigur, structură grilată, deși constituie, înainte de toate, un element ornamental și fantezist care joacă un rol important în forma în cauză ca indicație privind originea (a se vedea punctul 110 de mai jos), are de asemenea ca efect divizarea vizuală a fiecărei suprafețe a cubului în nouă elemente pătrate de aceeași dimensiune. Cu toate acestea, ea nu poate constitui o funcție tehnică propriu-zisă în sensul jurisprudenței relevante. În această privință, este necesar să se amintească că nu a fost în intenția legiuitorului să se respingă cererea de înregistrare ca marcă a unei forme a unui produs doar pentru motivul că are caracteristici utilitare, orice formă de produs fiind, într-o anumită măsură, funcțională (a se vedea punctul 37 de mai sus).

- 61 În legătură cu cealaltă caracteristică esențială a mărcii contestate, în speță cubul în sine, nu este necesar să se stabilească dacă servește unei funcții tehnice a produsului în cauză din moment ce, astfel cum reiese din dezvoltările care precedă, aceasta nu este oricum situația în ceea ce privește caracteristica esențială pe care o constituie structura grilată. În această privință, trebuie amintit că motivul de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 se aplică doar atunci când toate caracteristicile esențiale ale semnului sunt funcționale. Nu se poate respinge înregistrarea ca marcă a unui semn în temeiul acestei dispoziții dacă forma produsului în cauză încorporează un element nefuncțional important (a se vedea în acest sens Hotărârea Lego Juris/OAPI, punctul 32 de mai sus, EU:C:2010:516, punctul 52).
- 62 Din considerațiile care precedă rezultă că primul, al doilea și al șaptelea aspect ale celui de al doilea motiv invocat nu sunt fondate.
- 63 În al doilea rând, trebuie de asemenea respins ca nefondat al treilea aspect al prezentului motiv, întemeiat pe ignorarea interesului general care stă la baza articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94.
- 64 Astfel, contrar celor pretinse de reclamantă, marca contestată nu poate fi invocată de titularul său pentru a interzice terților să comercializeze puzzle-uri tridimensionale cu capacitate de rotire. Prin urmare, după cum rezultă din dezvoltările care precedă, înregistrarea acestei mărci nu are ca efect protejarea unei capacități de rotire pe care ar avea-o forma în cauză, ci doar forma unui cub pe suprafețele căruia este aplicată o structură grilată, ceea ce îi conferă aparența unei „carcase negre”. Marca respectivă nu poate cu precădere să îi împiedice pe terți să comercializeze puzzle-uri tridimensionale cu o formă diferită de cea a unui cub sau care are forma unui cub, dar ale cărui suprafețe nu conțin o structură grilată analogă celei care apare pe marca contestată sau orice alt motiv similar și aceasta indiferent dacă respectivele puzzle-uri încorporează sau nu încorporează o capacitate de rotire. În această privință, trebuie arătat că din dosar reiese că, la data de depunere a cererii de înregistrare a mărcii solicitate, exista deja pe piață un număr de puzzle-uri tridimensionale cu capacitate de rotire și care aveau forme diferite de cea a unui cub și/sau prezentau motive diferite de cele ale unei structuri grilate.
- 65 În al treilea rând, în ceea ce privește al patrulea aspect al celui de al doilea motiv, reclamanta critică faptul că camera de recurs nu s-a distanțat de următoarea declarație care figurează la punctul 28 din decizia din 14 octombrie 2008.
- „Caracteristicile esențiale ale formei în cauză nu îndeplinesc o funcție tehnică și faptul că ea este înregistrată ca marcă nu creează un monopol asupra unei soluții tehnice. În consecință, ea nu împiedică concurenții să comercializeze puzzle-uri mecanice care încorporează o funcție de mobilitate sau de rotire a elementelor constitutive. [Marca] contestată nu limitează nici alegerea concurenților de a realiza o astfel de funcție tehnică pentru propriile produse.”
- 66 În opinia reclamantei, această argumentație se sprijină pe ideea potrivit căreia marca contestată nu poate fi declarată nulă deoarece „acțiuni în contrafacere nu ar putea fi oricum introduse împotriva unor produse care provin de la terți, identice sau analoge cu marca, dacă [aceste] produse [...] îndeplinesc o funcție tehnică (altfel spus, dacă se pot roti)”. Respectiva argumentație s-ar întemeia astfel pe articolul 12 litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 12 litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009]. Or, potrivit jurisprudenței, această din urmă dispoziție nu poate avea o influență determinantă asupra interpretării articolului 7 din Regulamentul nr. 40/94.
- 67 Este necesar să se constate că argumentele reclamantei se sprijină pe o interpretare eronată a pasajului menționat la punctul 28 din decizia din 14 octombrie 2008. Astfel, în acest pasaj, divizia de anulare nu se pronunță deloc pe aplicarea articolului 12 litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, care privește limitarea efectelor mărcii comunitare prin faptul că prevede că dreptul conferit prin înregistrare nu permite titularului său să interzică terților utilizarea în comerț, în anumite condiții, a indicațiilor

privind tipul, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, proveniența geografică, perioada producerii produsului sau prestării serviciului sau a altor caracteristici ale acestora, mai precis, a indicațiilor descriptive. În realitate, în pasajul respectiv, divizia de anulare se limitează să aprecieze consecințele înregistrării mărcii contestate în raport cu interesul general care stă la baza articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 (a se vedea punctul 32 de mai sus). Întrucât această apreciere a diviziei de anulare este corectă, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 63 și 64 de mai sus, nu se poate reproșa camerei de recurs că nu s-a îndepărtate de ea în decizia atacată.

- 68 Prin urmare, al patrulea aspect al celui de al doilea motiv trebuie respins ca nefondat.
- 69 În al patrulea rând, trebuie să se constate că este nefondat și al cincilea aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe faptul că, în cauzele în care s-au pronunțat Hotărârile Philips, punctul 27 de mai sus (EU:C:2002:377), și Cărămidă de Lego roșie, punctul 27 de mai sus (EU:T:2008:483), funcția tehnică a formelor în cauză nu rezulta nici în mod direct din reproducerea mărcilor în discuție.
- 70 Astfel, pe de o parte, în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Philips, punctul 27 de mai sus (EU:C:2002:377), funcția tehnică vizată, în speță bărbieritul, rezulta în mod clar din reprezentarea grafică a formei în cauză, care lăsa mai ales să se vadă, pe suprafața superioară a aparatului de ras electric, trei capete circulare cu lame rotative dispuse într-un triunghi echilateral.
- 71 De asemenea, pe de altă parte, în cauza Cărămidă de Lego roșie, punctul 27 de mai sus (EU:T:2008:483), reprezentarea grafică a mărcii în cauză lăsa să se vadă în special două rânduri de protuberanțe pe partea superioară a cărămizii de joc în discuție. Întrucât produsele vizate erau „jocurile de construcție”, se deducea în mod logic din aceste protuberanțe că erau destinate asamblării cărămizilor de joc și că acestea conțineau o față inferioară concavă și protuberanțe secundare, chiar dacă aceste din urmă elemente nu erau vizibile pe respectiva reproducere.
- 72 În schimb, reprezentările grafice ale mărcii contestate nu permit să se stabilească dacă forma în cauză conține vreo funcție tehnică și, eventual, care ar fi aceasta. În special, astfel cum s-a arătat deja la punctele 22, 54, 57 și 58 de mai sus, nu se poate deduce suficient de cert din aceste reproduceri dacă cubul în discuție este alcătuit din elemente mobile și, cu atât mai puțin, dacă pot face obiectul unor mișcări de rotație.
- 73 În al cincilea rând, nici al șaselea aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe faptul că camera de recurs nu ar fi ținut cont de o pretinsă lipsă a unor forme alternative susceptibile să îndeplinească „aceeași funcție tehnică”, nu poate fi primit. Reclamanta nu este îndreptățită nici să pretindă, astfel cum a procedat în memoriul în replică, că, în lipsa unor astfel de forme alternative, trebuie să se aplice întotdeauna articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94.
- 74 Astfel, pe de o parte, această obiecție nu are suport factual. Presupunând că funcția tehnică la care se referă reclamanta este capacitatea de rotire care ar putea fi prezentă într-un puzzle tridimensional, trebuie reiterat faptul că, la data de depunere a cererii de înregistrare a mărcii solicitate, exista deja pe piață un număr de puzzle-uri tridimensionale cu o astfel de funcționalitate, dar care aveau o altă formă decât cea a unui cub, de exemplu, sub formă de tetraedru, de octaedru, de dodecaedru sau de icosaedru, a căror suprafață exterioară nu conținea o structură grilată (a se vedea punctul 64 de mai sus).
- 75 Pe de altă parte și în orice caz, astfel cum reiese atât din Hotărârea Philips, punctul 27 de mai sus (EU:C:2002:377, punctele 81-84), cât și din Hotărârea Lego Juris/OAPI, punctul 32 de mai sus (EU:C:2010:516, punctele 53-58), în ceea ce privește examinarea funcționalității caracteristicilor esențiale ale unei forme, este indiferent dacă există sau nu există alte forme care permit obținerea aceluiași rezultat tehnic.

76 În al șaselea rând, al optulea aspect al prezentului motiv, potrivit căruia camera de recurs ar fi omis în mod eronat să țină cont de faptul că puzzle-urile tridimensionale „de acest tip generic” și capacitatea lor de rotire erau cunoscute anterior depunerii mărcii contestate, nu poate fi primit și aceasta din aceleași motive precum cele menționate la punctul 58 de mai sus.

77 Având în vedere toate considerațiile care precedă, al doilea motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (i) din Regulamentul nr. 40/94

78 Reclamanta afirmă că camera de recurs a încălcat articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (i) din Regulamentul nr. 40/94 întrucât nu a ținut cont că fiecare dintre caracteristicile individuale ale mărcii contestate era impusă de „funcția” produsului.

79 OAPI și intervenienta contestă argumentele reclamantei.

80 Potrivit articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (i) din Regulamentul nr. 40/94, „[s]e respinge înregistrarea [...] semne[lor] constituite exclusiv din [...] forma impusă de natura însăși a produsului”.

81 Este necesar să se constate că în mod întemeiat camera de recurs a declarat la punctul 29 din decizia atacată că această dispoziție nu este aplicabilă în speță.

82 Astfel, este clar că natura produselor avute în vedere, în speță puzzle-urile tridimensionale, nu impun nicidecum ca aceste produse să aibă forma unui cub cu suprafețe care au o structură grilată. Astfel cum au subliniat în mod întemeiat OAPI și intervenienta și cum reiese din dosar, la data de depunere a cererii de înregistrare a mărcii solicitate, existau deja puzzle-urile tridimensionale, chiar și cu capacitate de rotire, într-o multitudine de forme diferite, de la formele geometrice cele mai obișnuite (de exemplu, cuburi, piramide, sfere și conuri) până la forme de clădiri, de monumente, de obiecte sau de animale.

83 În consecință, al treilea motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (iii) din Regulamentul nr. 40/94

84 Reclamanta arată că, întrucât caracteristicile individuale ale formei în cauză sunt necesare pentru un puzzle tridimensional care are anumite „caracteristici individuale optimizate (convertibilitate, un anumit grad de dificultate [și] funcții ergonomice)”, această formă dă o valoare substanțială produselor avute în vedere și succesului lor comercial. Prin urmare, camera de recurs ar fi încălcat articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (iii) din Regulamentul nr. 40/94.

85 OAPI și intervenienta solicită respingerea celui de al patrulea motiv ca nefondat.

86 Potrivit articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (iii) din Regulamentul nr. 40/94, „[s]e respinge înregistrarea [...] semne[lor] constituite exclusiv din [...] forma care dă o valoare substanțială produsului”.

87 Pentru ca acest motiv de refuz să poată fi reținut, trebuie ca semnul vizat să fie constituit exclusiv dintr-o formă și ca caracteristicile estetice ale acestuia, respectiv aspectul său exterior, să determine într-o foarte mare măsură alegerea consumatorului și, prin urmare, valoarea comercială a produsului în cauză. Atunci când forma dă o valoare substanțială produsului vizat, este irelevant faptul că alte

caracteristici ale acestui produs precum calitățile sale tehnice îi pot conferi de asemenea o valoare importantă [a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 octombrie 2011, Bang & Olufsen/OAPI (Reprezentarea unui difuzor), T-508/08, Rep., EU:T:2011:575, punctele 73-79].

- 88 În speță, trebuie să se constate că, astfel cum arată în mod întemeiat OAPI, argumentația reclamantei se sprijină pe ideea că, ceea ce dă o valoare substanțială produselor în discuție sunt anumite caracteristici funcționale pe care le-ar avea forma în cauză. Ea nu demonstrează și nici măcar nu pretinde că o asemenea valoare substanțială decurge din aspectul estetic al formei amintite.
- 89 În consecință, reclamanta nu a demonstrat că camera de recurs a săvârșit o eroare atunci când a concluzionat la punctul 30 din decizia atacată că articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (iii) din Regulamentul nr. 40/94 nu era aplicabil în speță. În consecință, al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a acestei dispoziții, trebuie respins ca neîntemeiat.

Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94

- 90 Al cincilea motiv invocat de reclamantă este întemeiat pe o încălcare a articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 și se structurează pe cinci aspecte. În primul rând, reclamanta reproșează camerei de recurs că nu a ținut cont de faptul că marca contestată se aseamăna cu forma produselor vizate. În al doilea rând, ea susține că caracteristicile esențiale a mărcii contestate sunt doar tehnice, astfel încât nu poate fi percepută drept o indicație privind originea. În al treilea rând, aceasta reproșează din nou camerei de recurs că a ignorat faptul că, prin natura sa, un puzzle este compus din elemente individuale. În al patrulea rând, pretinde că camera de recurs i-a transferat în mod eronat sarcina probei în ceea ce privește problema dacă marca deroga sau nu deroga în mod semnificativ de la norma sau de la uzanțele sectorului în cauză, ce revenea titularului acestei mărci. În al cincilea rând, aceasta repetă că camera de recurs a considerat în mod greșit că cubul Soma nu făcea parte din sectorul în discuție.
- 91 OAPI și intervenienta resping argumentele reclamantei și solicită respingerea celui de al cincilea motiv.
- 92 Potrivit articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, se respinge înregistrarea „mărci[lor] care sunt lipsite de caracter distinctiv”.
- 93 Caracterul distinctiv al unei mărci, în sensul acestei dispoziții, înseamnă că această marcă permite să se identifice produsul a cărui înregistrare a fost solicitată ca provenind de la o întreprindere determinată și, prin urmare, să se distingă acel produs de cele ale altor întreprinderi (Hotărârea din 29 aprilie 2004, Henkel/OAPI, C-456/01 P și C-457/01 P, Rec., EU:C:2004:258, punctul 34, și Hotărârea din 7 octombrie 2004, Mag Instrument/OAPI, C-136/02 P, Rec., EU:C:2004:592, punctul 29).
- 94 Acest caracter distinctiv trebuie apreciat, pe de o parte, raportat la produsele sau serviciile a căror înregistrare a fost solicitată și, pe de altă parte, raportat la percepția pe care publicul relevant o are asupra acestora (Hotărârea Henkel/OAPI, punctul 93 de mai sus, EU:C:2004:258, punctul 35, Hotărârea din 22 iunie 2006, Storck/OAPI, C-25/05 P, Rec., EU:C:2006:422, punctul 25).
- 95 În speță, trebuie arătat, astfel cum a procedat și divizia de anulare (a se vedea punctele 34 și 35 din decizia din 14 octombrie 2008), că produsele desemnate de marca contestată, și anume puzzle-urile tridimensionale, sunt produse de consum curent care se adresează consumatorilor finali și că publicul relevant este consumatorul mediu din Uniune, normal informat și suficient de atent și de avizat. Aceste constatări nu sunt contestate de reclamantă.

- 96 Potrivit unei jurisprudențe constante, criteriile de apreciere a caracterului distinctiv al unei mărci tridimensionale care este constituită din aspectul produsului însuși nu diferă de cele aplicabile celorlalte categorii de mărci (a se vedea Hotărârea din 20 octombrie 2011, Freixenet/OAPI, C-344/10 P și C-345/10 P, Rep., EU:C:2011:680, punctul 45 și jurisprudența citată).
- 97 Cu toate acestea, în cadrul aplicării acestor criterii, percepția publicului relevant nu este în mod necesar aceeași în cazul unei mărci tridimensionale, care este constituită din aspectul produsului însuși, ca în cazul unei mărci verbale sau figurative, care constă într-un semn independent de aspectul produsului pe care îl desemnează. Astfel, consumatorul mediu nu este obișnuit să prezume originea produselor în funcție de forma lor sau de aceea a ambalajului lor, în lipsa oricărui element grafic sau textual, și, prin urmare, stabilirea caracterului distinctiv al unei astfel de mărci tridimensionale ar putea fi mai dificilă decât în cazul unei mărci verbale sau figurative (a se vedea Hotărârea Freixenet/OAPI, punctul 96 de mai sus, EU:C:2011:680, punctul 46 și jurisprudența citată).
- 98 Pe de altă parte, conform jurisprudenței, cu cât forma a cărei înregistrare a fost solicitată ca marcă se apropie de forma cea mai probabilă pe care o va lua produsul în cauză, cu atât este mai posibil ca forma respectivă să fie lipsită de caracter distinctiv în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94. În aceste condiții, numai o marcă ce derogă în mod semnificativ de la norma sau de la uzanțele sectorului și, din acest motiv, își poate îndeplini funcția esențială de origine are caracter distinctiv în sensul dispoziției menționate (Hotărârea Henkel/OAPI, punctul 93 de mai sus, EU:C:2004:258, punctul 39, și Hotărârea Mag Instrument/OAPI, punctul 93 de mai sus, EU:C:2004:592, punctul 31).
- 99 În sfârșit, pentru a aprecia dacă o formă compusă din mai multe elemente poate fi percepută de publicul relevant ca o indicație privind originea, este necesar să se analizeze impresia de ansamblu produsă de această combinație, fapt care nu este incompatibil cu o examinare succesivă a diferitor elemente de prezentare utilizate [a se vedea Hotărârea din 16 septembrie 2009, Alber/OAPI (Mâner), T-391/07, Rep., EU:T:2009:336, punctul 49 și jurisprudența citată].
- 100 Acestea sunt considerațiile în lumina cărora trebuie analizate argumentele reclamantei.
- 101 Camera de recurs a apreciat la punctele 20 și 21 din decizia atacată că marca contestată diferă în mod semnificativ de uzanțele sectorului. În primul rând, aceasta a subliniat, în esență, că reclamanta nu a depus nicio probă convingătoare care să demonstreze că o „structură cubică grilată [constituie] o «normă» în domeniul particular al puzzle-urilor tridimensionale”. În al doilea rând, ea a constatat că marca contestată are suficiente caracteristici pentru a fi considerată intrinsec distinctivă pentru produsele vizate. În această privință, a indicat că „[c]ubul de $3 \times 3 \times 3$ nu [este] în mod vădit – cel puțin fără o cunoaștere prealabilă a finalității sale – o reproducere a unui puzzle tridimensional”, că „[seamănă] mai mult cu un bloc de construcție decât cu un joc”, că „nu [conține] nici cifre, nici litere, nici vreo altă caracteristică evidentă care să demonstreze că [poate] fi turnat sau permutat” și că „nu [arată] nimic care să poată sugera că este vorba despre vreun joc”. Aceasta a mai precizat că „[marca contestată are] caracteristici sub forma unei «carcase negre», susceptibile să rețină atenția consumatorilor medii și să permită acestora din urmă să fie sensibilizați de forma produselor [intervenientei]” și că această formă nu este, așadar, „una dintre formele uzuale ale produselor din cadrul sectorului vizat, nici măcar o simplă variantă a acestor forme, ci o formă cu un aspect particular care, având în vedere și rezultatul estetic al ansamblului, [este] adecvat să rețină atenția publicului interesat și îi permită să distingă produsele protejate de marca [contestată] de cele având o altă origine comercială”. În sfârșit, a concluzionat că, deși caracterul său distinctiv nu este ridicat, marca contestată nu poate fi considerată lipsită de orice caracter distinctiv pentru produsele în cauză.
- 102 În primul rând, trebuie înlăturat al patrulea aspect al prezentului motiv, întemeiat pe o pretinsă răsturnare a sarcinii probei.

- 103 Astfel, în primul rând, după cum arată în mod întemeiat OAPI și intervenienta, mărcile comunitare înregistrate beneficiază de o prezumție de validitate care nu poate fi repusă în discuție decât în cadrul procedurii de decădere sau de declarare a nulității. Revine, așadar, părții care solicită decăderea sau declararea nulității să furnizeze elemente de probă în susținerea cererii de decădere sau de declarare a nulității [a se vedea în acest sens Hotărârea CASTEL, punctul 25 de mai sus, EU:T:2013:424, punctele 27 și 28; a se vedea de asemenea norma 37 litera (b) punctul (iv) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului nr. 40/94 (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189)]. Prin urmare, în speță, îi revine reclamantei sarcina de a face dovada pretensei lipse a caracterului distinctiv al mărcii contestate și în special de a demonstra că aceasta din urmă se apropie de „forma cea mai probabilă pe care o va lua produsul în cauză”, în sensul jurisprudenței relevante. Or, ea a putut face o astfel de demonstrație, după cum se va arăta la punctul 105 de mai jos.
- 104 În al doilea rând, este necesar să se constate că argumentația pe care reclamanta o dezvoltă în susținerea prezentului aspect nu poate fi admisă întrucât aceasta pretinde în mod eronat că din jurisprudența menționată la punctul 98 de mai sus reiese că, dacă o marcă tridimensională seamănă cu produsul în cauză, acest lucru „implică de fapt” că consumatorii nu o vor percepe ca pe o indicație privind originea decât dacă derogă în mod semnificativ de la norma sau de la uzanțele sectorului, fapt ce ar reveni întotdeauna titularului mărcii să dovedească. Astfel, dacă o marcă tridimensională derogă în mod semnificativ de la norma sau de la uzanțele sectorului, ea nu poate semăna cu produsul în cauză în sensul acestei jurisprudențe.
- 105 În al doilea rând, trebuie să se constate că, astfel cum s-a arătat în mod întemeiat la punctul 20 din decizia atacată, reclamanta nu a demonstrat corespunzător cerințelor legale faptul că forma în cauză constituie norma în sectorul puzzle-urilor tridimensionale. Prin argumentele sale, ea nici măcar nu urmărește de altfel să demonstreze acest lucru, ci se limitează să invoce că un cub cu structură grilată este una dintre formele posibile pe care o poate avea un astfel de puzzle.
- 106 Desigur, astfel cum se mai menționează la același punct din decizia atacată, reclamanta a invocat, în procedura administrativă, existența cubului Soma, care este un puzzle denumit de „disecție” constituit din șapte piese diferite, fiecare dintre ele fiind alcătuită din patru cubulețe care, odată asamblate, formează un cub de trei unități pe fiecare parte. Totuși, după cum a indicat în mod întemeiat camera de recurs la punctul menționat, doar faptul că există astfel pe piață un puzzle care seamănă cu cel al intervenientei nu este suficient pentru a demonstra că forma care face obiectul mărcii contestate reprezintă norma în cadrul sectorului puzzle-urilor tridimensionale. Aceste considerații confirmă, în plus, faptul că camera de recurs nu a exclus nicicum apartenența cubului Soma la sectorul amintit.
- 107 Astfel, după cum s-a constatat în mod întemeiat la punctul 21 din decizia atacată, forma în cauză nu va fi în mod spontan – adică fără o cunoaștere prealabilă a finalității sale – percepută de consumatorul mediu ca reprezentând un puzzle tridimensional. În această privință, în mod întemeiat camera de recurs a subliniat că suprafața exterioară a cubului în cauză ne conține nicio literă, nicio cifră, nicio „caracteristică evidentă[,] care să demonstreze că [poate] fi rotit sau permutat”. În ceea ce privește acest ultim aspect, rezultă din analiza de mai sus a celui de al doilea motiv că afirmația reclamantei potrivit căreia caracteristicile esențiale ale mărcii contestate sunt pur tehnice trebuie respinsă.
- 108 În plus, contrar celor susținute de reclamantă în memoriul în replică, forma unui cub, *a fortiori* cu suprafețe cu structură grilată, nu este „uzuală” pentru puzzle-urile tridimensionale. Astfel cum s-a arătat deja la punctul 82 de mai sus, acestea din urmă pot avea, așadar, o multitudine de forme diferite.
- 109 În realitate, după cum observă în mod corect OAPI în înscrisurile sale, chiar dacă forma în cauză ar fi percepută de consumatori ca reprezentând un puzzle tridimensional, ea ar fi întotdeauna asociată doar cu produsul specific comercializat de intervenientă, și anume cubul Rubik, iar nu cu o subcategorie generică de puzzle-uri tridimensionale.

- 110 Pe de altă parte, trebuie confirmată aprecierea camerei de recurs de la punctul 21 din decizia atacată, potrivit căreia marca contestată are suficiente caracteristici pentru a aprecia că are caracter distinctiv intrinsec. Astfel, pe lângă faptul că aspectul exterior al formei în cauză nu poate fi considerat o simplă variantă a unui puzzle tridimensional obișnuit care vine în mod normal în minte, trebuie amintit că existența, pe fiecare dintre suprafețele cubului în cauză, a unei structuri grilate conferă mărcii contestate, în ansamblul său, aspectul unei „carcase negre” (a se vedea punctul 44 de mai sus). Aceste caracteristici sunt suficient de specifice și de arbitrare pentru a conferi acestei mărci un aspect original, susceptibil să se imprime ușor în memoria consumatorului mediu și să îi permită să distingă produsele protejate prin marca menționată de cele care au o altă origine comercială.
- 111 Aprecierile de la punctul 110 de mai sus nu pot fi contrazise de argumentul reclamantei potrivit căruia, întrucât, prin natura sa, un puzzle este alcătuit din elemente individuale, publicul relevant va percepe liniile negre ca având rolul de a împărți cubul în elemente care „într-un fel sau altul sunt mobile” (a se vedea punctul 22 de mai sus).
- 112 Rezultă din cele ce precedă că primul, al doilea, al treilea și al cincilea aspect ale celui de al cincilea motiv trebuie de asemenea respinse ca nefondate.
- 113 Prin urmare, este necesar să se respingă al cincilea motiv în totalitate și să se concluzioneze că în mod întemeiat camera de recurs a apreciat că marca contestată nu este lipsită în totalitate de caracter distinctiv pentru produsele în discuție.

Cu privire la al șaselea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94

- 114 Al șaselea motiv invocat de reclamantă este întemeiat pe o încălcare a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 și se structurează pe patru aspecte. În primul rând, reclamanta pretinde că marca contestată este pur descriptivă în ceea ce privește un puzzle tridimensional în formă de cub în format „3 × 3 × 3”. În al doilea rând, ea susține că, pentru a aprecia dacă o marcă face obiectul motivului de refuz al înregistrării prevăzut la această dispoziție, este irelevant faptul că caracteristicile produselor sau serviciilor susceptibile de a fi descrise sunt esențiale sau doar accesorii. În al treilea rând, ea reproșează camerei de recurs că nu a ținut cont de împrejurarea că profesioniștii din sector vor percepe direct că liniile negre sunt o consecință a capacității de rotire a elementelor cubului în discuție. În al patrulea rând, pretinde că camera de recurs nu a luat în considerare interesul public viitor ca terții să poată comercializa propriile cuburi în format „3 × 3 × 3” și de a le reda în documentația lor comercială.
- 115 OAPI și intervenienta consideră că al șaselea motiv trebuie respins ca nefondat.
- 116 Potrivit articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94, se respinge înregistrarea „mărcil[or] care sunt compuse exclusiv din semne sau din indicații ce pot să servească, în comerț, pentru a desemna specia, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, proveniența geografică sau data fabricației produsului sau a prestării serviciului sau alte caracteristici ale acestora”.
- 117 Potrivit unei jurisprudențe constante, articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 se opune ca semnele sau indicațiile pe care le menționează să fie rezervate unei singure întreprinderi în temeiul înregistrării lor ca marcă. Această dispoziție urmărește un scop de interes general, care impune ca astfel de semne sau indicații să poată fi utilizate în mod liber de toți [a se vedea Hotărârea din 20 noiembrie 2007, Tegometall International/OAPI – Wuppermann (TEK), T-458/05, Rep., EU:T:2007:349, punctul 77 și jurisprudența citată, Hotărârea din 9 iulie 2008, Reber/OAPI – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, Rep., EU:T:2008:268, punctul 86].

- 118 Semnele și indicațiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 sunt doar cele care pot servi, în cadrul unei utilizări normale din punctul de vedere al publicului relevant, pentru a desemna, fie direct, fie prin menționarea uneia dintre caracteristicile sale esențiale, produsele sau serviciile pentru care s-a solicitat înregistrarea [Hotărârea din 20 septembrie 2001, Procter & Gamble/OAPI, C-383/99 P, Rec., EU:C:2001:461, punctul 39, și Hotărârea din 22 iunie 2005, Metso Paper Automation/OAPI (PAPERLAB), T-19/04, Rec., EU:T:2005:247, punctul 24].
- 119 Rezultă că, pentru ca un semn să intre sub incidența interdicției prevăzute de această dispoziție, trebuie să aibă un raport cu produsele sau serviciile în cauză suficient de direct și de concret de natură să îi permită publicului vizat să perceapă imediat și fără a sta pe gânduri o descriere a produselor și serviciilor în cauză sau a uneia dintre caracteristicile acestora (Hotărârea PAPERLAB, punctul 118 de mai sus, EU:T:2005:247, punctul 25).
- 120 Trebuie amintit de asemenea că aprecierea caracterului descriptiv al unui semn se poate realiza numai, pe de o parte, în raport cu percepția acestuia de către publicul vizat și, pe de altă parte, în raport cu produsele sau serviciile vizate [Hotărârea din 2 aprilie 2008, Eurocopter/OAPI (STEADYCONTROL), T-181/07, Rep., EU:T:2008:86, punctul 38]. Astfel, caracterul descriptiv al unei mărci se apreciază în raport cu produsele pentru care s-a înregistrat marca și ținând seama de percepția prezumată a unui consumator mediu din categoria produselor și serviciilor în cauză, normal informat și suficient de atent și de avizat.
- 121 Acestea sunt considerațiile în lumina cărora trebuie analizate argumentele reclamantei.
- 122 Reclamanta pretinde, în esență, că marca contestată „descrie doar un puzzle tridimensional cu forma unui cub « $3 \times 3 \times 3$ »”, dat fiind că „înfățișează un cub cu anumite elemente care sunt separate grafic unele de altele prin intermediul unor linii negre”.
- 123 Această afirmație pe care se sprijină primul, al doilea și al treilea aspect ale prezentului motiv nu poate fi acceptată. Astfel, pentru aceleași motive ca și cele prezentate la punctele 105-111 de mai sus, este necesar să se aprecieze că nu există, din punctul de vedere al publicului relevant, un raport suficient de direct și de concret între, pe de o parte, marca contestată și, pe de altă parte, puzzle-urile tridimensionale. Publicul menționat nu va percepe în mod spontan, altfel spus, în particular fără să cunoască în prealabil cubul Rubik, fără ambiguitate și fără un minim efort de reflecție sau de analiză, caracteristicile mărcii contestate invocate de reclamantă (a se vedea punctul 122 de mai sus) ca descriind astfel de produse.
- 124 Reclamanta nu poate mai ales să pretindă, astfel cum o face în cadrul celui de al treilea aspect al prezentului motiv, că profesioniștii din respectivul sector vor deduce imediat din reprezentările grafice a mărcii contestate că liniile negre sunt o consecință a capacității de rotire a elementelor cubului în discuție. Astfel, pe de o parte, în speță, publicul relevant nu este alcătuit din profesioniști, ci din consumatorii medii (a se vedea punctul 95 de mai sus). Pe de altă parte, după cum s-a arătat deja la punctul 54 de mai sus, nu există o legătură necesară între, pe de o parte, o astfel de eventuală capacitate de rotire sau chiar vreo altă posibilitate de a mișca anumite elemente ale cubului în discuție și, pe de altă parte, existența pe suprafețele acestui cub a unor linii negre și groase. În plus, trebuie amintit că marca contestată a fost înregistrată pentru „puzzle-urile tridimensionale” în general, mai precis, fără a se limita la cele cu capacitate de rotire (a se vedea punctul 55 de mai sus).
- 125 Prin urmare, trebuie constatat că în mod întemeiat, la punctul 23 din decizia atacată, camera de recurs a constatat lipsa unui caracter descriptiv al mărcii contestate.
- 126 Această concluzie nu poate fi contrazisă de argumentul pe care îl invocă reclamanta în susținerea celui de al patrulea aspect al celui de al șaselea motiv, potrivit căruia OAPI a omis să țină cont de „interesul public viitor” ca terții să poată comercializa propriile cuburi în format „ $3 \times 3 \times 3$ ” și să le reproducă în documentația lor comercială. Astfel, după cum rezultă din considerațiile menționate la punctul 64 de

mai sus, titularul mărcii contestate nu poate invoca acest lucru pentru a interzice terților să comercializeze în special puzzle-uri tridimensionale care au forma unui astfel de cub, dar ale căror suprafețe nu conțin o structură grilată sau orice alt motiv similar care să confere aspectul unei „carcase negre”.

127 Având în vedere toate considerațiile care precedă, al șaselea motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al șaptelea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94

128 În cadrul celui de al șaptelea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94, reclamanta reproșează camerei de recurs că nu s-a pronunțat cu privire la problema dacă marca contestată a dobândit caracter distinctiv prin utilizarea sa. Făcând trimitere la observațiile pe care le-a prezentat în procedura administrativă, reclamanta susține „cu titlu preventiv” că această problemă necesită un răspuns negativ.

129 OAPI arată că al șaptelea motiv trebuie respins ca inadmisibil și, în orice caz, ca nefondat.

130 În temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94, motivele absolute de refuz prevăzute la articolul 7 alineatul (1) literele (b)-(d) din același regulament nu se opun înregistrării unei mărci în cazul în care aceasta a dobândit, pentru produsele pentru care se cere înregistrarea, un caracter distinctiv după utilizarea sa.

131 În speță, întrucât camera de recurs a constatat în mod întemeiat la punctul 22 din decizia atacată că marca contestată este intrinsec distinctivă pentru produsele vizate, nu avea obligația de a examina dacă această marcă avea caracter distinctiv prin utilizare.

132 Prin urmare, al șaptelea motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al optulea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 75 prima teză din Regulamentul nr. 207/2009

133 În cadrul celui de al optulea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 75 prima teză din Regulamentul nr. 207/2009, reclamanta pretinde că decizia atacată nu indică motivele pentru care camera de recurs a apreciat că marca contestată nu a fost înregistrată cu încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94.

134 OAPI solicită respingerea celui de al optulea motiv.

135 În temeiul articolului 75 prima teză din Regulamentul nr. 207/2009, deciziile OAPI trebuie să fie motivate. Această obligație are aceeași întindere precum cea consacrată de articolul 253 CE [a se vedea Hotărârea din 25 martie 2009, Anheuser-Busch/OAPI – Budějovický Budvar (BUDWEISER), T-191/07, Rep., EU:T:2009:83, punctul 125 și jurisprudența citată].

136 Reiese dintr-o jurisprudență constantă că obligația de a motiva deciziile individuale are ca dublu scop să permită, pe de o parte, persoanei interesate să cunoască motivarea măsurii luate pentru a-și putea apăra drepturile și, pe de altă parte, instanței Uniunii să își exercite controlul asupra legalității deciziei (a se vedea Hotărârea BUDWEISER, punctul 135 de mai sus, EU:T:2009:83, punctul 126 și jurisprudența citată).

137 În plus, nu li s-ar putea cere camerelor de recurs să prezinte o motivare care să urmeze în mod exhaustiv și unul câte unul toate argumentele prezentate de părți în fața lor. Prin urmare, motivarea poate fi implicită cu condiția să permită persoanelor interesate să cunoască motivele pentru care a fost

adoptată decizia camerei de recurs, iar instanței competente, să dispună de elemente suficiente pentru a-și exercita controlul (a se vedea Hotărârea BUDWEISER, punctul 135 de mai sus, EU:T:2009:83, punctul 128 și jurisprudența citată).

- 138 În speță, în ceea ce privește articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94, camera de recurs a indicat la punctul 23 din decizia atacată că marca contestată nu contravine acestei dispoziții, făcând trimitere în mod expres la motivele prezentate în analiza sa privind aplicarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din același regulament și subliniind că, „cu excepția cunoașterii prealabile de către consumator, [această marcă] nu [seamănă] sau nu [duce] cu gândul la un puzzle tridimensional”.
- 139 Nu se poate, așadar, pretinde că decizia atacată nu conține o motivare în ceea ce privește problema conformității mărcii contestate cu articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94.
- 140 Pe de altă parte, nu se poate nega că această motivare este suficientă. Astfel, după cum rezultă din analiza de mai sus a celui de al cincilea și a celui de al șaselea motiv, în speță, aceleași motive permit să se concluzioneze că marca contestată este intrinsec distinctivă și că ea nu este descriptivă pentru produsele în discuție.
- 141 În consecință, al optulea motiv trebuie respins.
- 142 Rezultă din cele ce precedă că acțiunea trebuie respinsă ca nefondată în întregime.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 143 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 144 Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată efectuate de OAPI și de intervenientă, conform concluziilor acestora.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șasea)

declară și hotărăște:

- 1) **Respinge acțiunea.**
- 2) **Obligă Simba Toys GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 25 noiembrie 2014.

Semnături

Cuprins

Istoricul cauzei	2
Concluziile părților	4
În drept	5
Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 76 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 207/2009	5
Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94	7
Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (i) din Regulamentul nr. 40/94	14
Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (iii) din Regulamentul nr. 40/94	14
Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94	15
Cu privire la al șaselea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94	18
Cu privire la al șaptelea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94	20
Cu privire la al optulea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 75 prima teză din Regulamentul nr. 207/2009	20
Cu privire la cheltuielile de judecată	21